

ს ა ს ა უ ბ რ ო მ ა ს ა ლ ა

ლადეღ დღე **სგუებინ** წინ, **სგუებნე** წინა, წინანდელი

ისგლადეღ შუადღე **ხუნკუი** წელან

ლეთ ღამე დოსგ, დოსდ ადრე

ისგლეთ შუაღამე **გუიან** გვიანი, **გუიანდ** გვიან

ჰამ დილა **შომა** როდის; **შომჭუა** როდესაც

ძინარ დილა **ეჩქას** მაშინ

ნაბოზ საღამო **ღო** შემდეგ

ლათ გუშინ **ამენღო** ამის შემდეგ, აწი, მომავალში

მეხარ ხვალ **ეჩუნღო** იმის შემდეგ, მერე

მეხარეჩხან ზევ **ეჩქანღო** იმის შემდეგ, იმის მერე

ხუნკუი ლადეღ გუშინწინ (“წინა დღე”) **ეჩხან** იქიდან

ლადი (<**ლადღიშ**) დღეს **ისგ** შუა

ლეთი (<**ლეთიშ**) წუხელ **ღო** თუ

ბაზი (<**ბაზიშ**) ამაღამ **ბეფშუ** ბავშვი, მრ. **ბოფშარ**

ჰამს, **ძინარს** დილას

ნაბოზს საღამოს

ს ა უ ბ ა რ ი

ათხე ჰამ ლი, ეჩქანღო ისგლადეღ ორი, ღო — ნაბოზ. ნაბოზუნღო ლეთ ლი, ღო ისგლეთ ორა. ლეთუნღო მეხარ ორა, ეჩუნღო — მეხარეჩხან, ღო — ეჩი ეჩხან. ლადი სგუებნე ლადეღ ლათ ლაჰუ, ლათა სგუებნე ლადეღ ხუნკუი ლადეღ ლაჰუ.

ათხე მან ლი: ჰამ ლი ჰა ნაბოზ? ჰამ ლი (დედ: ათხე ჰამ ლი). ეჩუნღო მან ორა? — ისგლადეღ, ღო — ნაბოზ (დედ: ეჩუნღო ისგლადეღ ორა, ღო — ნაბოზ, დედ: ჰამუნღო ისგლადეღ ლი, ღო — ნაბოზ). შომა ლი ლეთ? — ნაბოზუნღო ჰამდ (დედ: ლეთ ლი ნაბოზუნღო-მ ჰამდ). მან ლი ჰამუნღო-მ ნაბოზდ? — ლადეღ (დედ: ჰამუნღო ნაბოზდ ლადეღ ლი). შომა ორა მეხარ? ბაზიუნღო (დედ: ბაზიუნღო მეხარ ორა). შომა ლაჰუ ლათ? — ლადი სგუებნე ლადეღ (დედ: ლადი სგუებნე ლადეღ ლათ ლაჰუ, დედ: ლათ ლაჰუ ლადი სგუებნე ლადეღ).

იმე ხარდას ლათ? აგის ხუარდას. იმე ხირდი მეხარ? მეხარი აგის ხუირდი. იმარი ისგუ მუხუბე? ათხე ამეჩუ არი, ლათ აგის არდა, მეხარ ქართს (თბილისს) ირდი.

ლათ იმე არდა ისგუ მუ? ლათ მესტიას არდა, ათხე აგის არი ი ბაზი ქორს ირდი. იმე ირდი ისგუ აფხნეგ მეხარ ჰამს? მეხარ ჰამს მესტიას ირდი, ეჩქანღო — იფარ.

მიშგუ ჯგმილ ჰამს დოსგ აგის არდა, ნაბოზს ლენჯარ ირდი, ეჩქანლო იმე დო ირდი, მამ მიხალ. შომა ირდის თბილისს ისგუ ჯგმილ ი უდილ? მგხარეჩხან გუინანდ ნაბოზს. იმ ხაშდბახ თბილისს? ჯგმილ სამსახურისგა არი (||სამსახურისგ'არი), უდილ ითური ინსტიტუტისგა. ეჩქას სი ბეფშუ ხასუ, ათხე მახელტუაუ ხი. ისგუ მუ ეჩქას მახელტუაუ ლასუ. ხირდიმ ლადი ამეჩუ? ჩიქე ამეჩუ ხურიდი, ეჩქანლო მამ მიხალ, იმე დო ხურიდი.

ახლა დილაა, შემდეგ შუადღე იქნება, მერე — საღამო. საღამოს მერე ღამეა, მერე შუაღამე იქნება. ღამის შემდეგ ხვალ იქნება, მერე — ზეგ (ხვალის იქით), მერე — მაზეგ (იმის იქით). დღეის წინა დღე გუშინ იყო, გუ-შინის წინა დღე გუშინწინ (წინა დღეს) იყო. ახლა რა არის: დილა არის თუ საღამო? — დილაა (ან: ახლა დილაა), მე-რე რა იქნება? — შუადღე, მერე — საღამო (ან: დილის შემდეგ შუადღეა, შემდეგ — საღამო). როდისაა ღამე? — საღამოდან (საღამოს მერე) დილამდე (ან: ღამეა საღამოდან დილამდე). რა არის დილიდან საღამომდე? — დღე (ან: დილიდან საღამომდე დღეა). როდის იქნება ხვალ? — ამალამის მერე (ან: ამალამის მერე ხვალ იქნება). როდის იყო გუშინ? — დღეის წინა დღეს (ან: დღეის წინა დღეს გუშინ იყო, ან: გუშინ იყო დღეის წინა დღე). სად იყავი გუშინ? შინ ვიყავი. სად იქნები ხვალ? ხვალაც შინ ვიქნები. სად არის შენი ძმა? ახლა აქ არის, გუშინ შინ იყო, ხვალ თბილისში (“ქართ-ს”) იქნება. გუშინ სად იყო მამაშენი? გუშინ მესტიაში იყო, ახლა შინ არის და ამალამაც სახლში (ძვ.ქ. “ქორ-ს”) იქნება. სად იქნება შენი ამხანაგი ხვალ დილას? ხვალ დილას მესტიაში იქნება, მერე — იფარში. ჩემი ძმა დილას ადრე შინ იყო, საღამოს ლენჯერში იქნება, მერე (“თუ”) სად იქნება, არ ვიცი. როდის იქნებიან თბილისში შენი ძმა და და? — ზეგ გვიან საღამოს. რას აკეთებენ თბილისში? ძმა სამსახურშია, და სწავლობს ინსტიტუტში. მაშინ შენ ბავშვი იყავი, ახლა ვაჟკაცი ხარ. მამაშენი მაშინ ვაჟკაცი იყო. იქნები დღეს აქ? ჯერ აქ ვიქნები, მერე რა ვიცი, (“თუ”) სად ვიქნები.

დ ა გ ა ლ ე ბ ა. ჩამოთვალეთ დროის აღმნიშვნელი სახელები და შეადგინეთ წინადადებები.